

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopo & Capitulo Turonen.

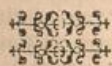
urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

cessit apostolico, volumus nihilominus & mandamus ut vos fratres Archiepiscopi & Episcopi, cum à dicto fratre Guidone fueritis requisiti, in hæreticos, quos ipse vobis nominaverit, spiritua- lem gladium exeratis; laici verò bona eorum confiscent, & eos ejiciant de terra sua, & eorum paleas separent à frumento. Omnibus autem qui pro conservatione fidei Christianæ in tanto discrimine quod Ecclesiæ imminet, ipsi astiterint fideliter & devotè, illam peccatorum suorum concedimus indulgentiam, quam beati Petri vel Jacobi limina visitantibus indulgemus. Datum Romæ &c. ut suprâ, 111. Idus Maij.

ABBATI SANCTI VEDASTI.

Epist. 166.
Approbat ejus
voluntatem,
quod ex colle-
gio seculari fa-
ctum olim ce-
nobium, ad col-
legium revoca-
re laboret.

Plax postulatio voluntatis effectu debet prosequente compleri; ne refrigescat caritas postulantis ex longioris moræ fastidio, vel ex brevi etiam dilatione tepescat. Significasti siquidem nobis quod cum Ecclesia sancti Petri de Castro sita juxta monasterium tuum libera sit, & sicut ipsum monasterium ab episcopali jurisdictione penitus sit exempta, & in ea olim esse consueverint Canonici seculares, prædecessores tui, ut possessiones ipsius in suos usus converterent, ut in ipsa facerent per monachos ministrari indulgentiam à sede apostolica impetrarunt. Verùm quoniam in ea minus solemniter Domino deservitur, ad ampliandum ibidem cultum divini nominis Canonicos seculares, prout ibi quondam fuerant, in ea ordinare desideras, & eis certos redditus assignare. Ea propter, dilecte in Domino fili, intentionem tuam laudabilem attendentes, auctoritate tibi præsentium indulgemus, ut de consilio fratrum tuorum, vel majoris & sanioris partis, in ea Canonicos seculares instituas, & tam de bonis monasterij tui, quàm de his quæ ibi à fidelibus offerentur, redditus eis competentes assignes: ita tamen ut in nullo libertas illa depereat, quam ei prædecessores nostri Romani Pontifices contulerunt. Nulli ergo &c. Datum Romæ &c. Idibus Maij, Pontificatus nostri anno primo.

B. MAGISTRO SCHOLARVM
& Valberto Canonico Tarvisinis.

Super eo de quo nos vestra discretio requisivit, videlicet quid faciendum sit de his qui captioni bonæ memoriæ V. Bellunen. Episcopi, ex qua dignoscitur à quibusdam aliis crudelissimè interemptus, se diabolico instinctu interfuisse fatentur, si ad Ecclesiam redire voluerint, in qua sint forma recipiendi ab ea, vobis taliter respondemus, quod cum tam enormè flagitium debita velimus severitate punire, ne facilitas veniæ incitativum præbeat delinquendi, si communioni fidelium reconciliari desiderant, ad sedem apostolicam veniant absolventi, nisi fortè articulus mortis imminet, vel hostilitas impediatur capitalis; quibus in utroque casu, recepta secundum formam Ecclesiæ sufficientissima cautione quod nostris debeant obedire mandatis, absolutionis beneficium nostra auctoritate potestis impendere: ita tamen quod opportunitate recepta, suscepturi mandatum, ad sedem apostolicam accedere non postponant. Provideatis autem attentius ne quid contra præscriptam formam quomodolibet attentetis. Datum Romæ apud sanctum Petrum.

Epist. 167.
Episcopi trucidatores à solo Papa absolventi, excepto articulo mortis.

* attentetur.

ARCHIEPISCOPO
& Capitulo Turonen.

Licet in Ezechiele legatur *Animalia ibant, & non revertabantur*, tamen sequitur in eodem, *Animalia ibant, & revertabantur*. Quamvis autem hæc vocum dissonantia secundum sanum consonet intellectum, & varias expositiones habeat mysticas & morales, posunt tamen per animalia munda, quæ ruminant & unguam findunt, rectores Ecclesiæ non incongruè designari: qui discernendo fingunt unguam, & ruminant meditando: qui dum aliqua statuunt quæ postmodum non retractant, eunt, & non revertuntur; cum verò aliquid statuunt quod postmodum revocant consilio saniori, eunt, & (sicut de animalibus legitur) revertuntur. Utinam autem prædecessores nostri Romani Pontifices in diffinitione illius veteris, & nondum inverterata, sed præveritate notissimæ quæstionis, quæ inter Turonen. & Dolen. Ecclesias fuit diutius agitata, & adhuc sub judice lis est,

Epist. 168.
Citantur ad audiendum sententiam proferre in causa ipsorum contra Ecclesiam Dolensem.
Vide lib. 2. epist. 82. & seqq.

animalibus quæ ibant, & non revertentur, possent secundum formam expositionis suprapositæ comparari, ut quod super ea statuerunt, taliter receptum fuisset à partibus & servatum, quod nec causa ipsa in recidivæ contentionis scrupulum denuo devenisset, nec nos oporteret super ea cum partibus laborare. Sanè quamvis causa ipsa frequenter fuerit per sedem apostolicam diffinita, peccatis tamen exigentibus rediit malefana cicatrix in vulnus antiquum, hodiè que manent vestigia veteris quæstionis, & evidenter apparent ex damnis quæ utraque partium ejus occasione vehementer incurrit, sicut ipsi novistis, nec nos etiam ignoramus. Quod si verum inspiciamus, & attendimus causas controversiæ diuturnæ, per vos interdum stetit se videtur quò minùs legitimum finem acceperit quæstio toties suscitata. Nam (ut non longè petamus exemplum) cum bonæ memoriæ Celestinus Papa prædecessor noster partes ad judiciû citavisset, terminum eis certum præfigens, & eum postmodum de voluntate partium prorogasset, licet dilectus filius I. Dolen, electus ad sedem apostolicam propter hoc in persona propria non sine multo gravamine accessisset, tu tamen frater Archiepiscopo nec venisti, nec misisti ad nos idoneum responsalem, sed nuncios solummodo minùs sufficienter instructos pro sola dilatione petenda. Nolentes autem dictas Ecclesias hujus occasione discordiæ non sine magno utriusque dispendio diutiùs laborare, festum dedicationis beati Michaëlis proximò futurum pro peremptorio termino vobis & parti adversæ duximus præfigendum. Ideoque discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus, & districtè præcipimus, quatenus ad prædictum terminum, quicquid de te frater Archiepiscopo quocunque modo contingat, per vos vel procuratores idoneos ad sedem apostolicam accedatis, nostræ dispositionis formam vel justæ diffinitionis sententiam recepturi. Cum enim instantia nostra quotidiana sit omnium Ecclesiarum sollicitudo continua, de plenitudine potestatis, quam super omnes Ecclesias ab ipso Iesu Christo suscepimus, ea cupimus consilio saniori disponere, sicut viderimus expedire, quæ ad pacem & utilitatem proveniant Ecclesiæ utriusque. Alioquin ex tunc in diffinitione ipsius

causæ vel dispositione dante Domino procedemus. Datum Romæ apud S. Petrum Id. Maij, Pont. nostri anno primo.

In eundem serè modum Bituricen. Archiepiscopo. Licet in Ezechiele &c. usque ad verbum illud procedemus. Quocirca fraternitati tuæ per apostolica scripta præcipiendo mandamus ut supramemoratis Archiepiscopo & Capitulo Turonen. ex parte nostra districtè præcipias ut in termino sibi peremptorio constituto nostro se conspectui repræsentent, & literas nostræ citationis per tuos nuncios ipsis facias præsentari. Datum Romæ &c. ut supra, xv. Kalend. Iunij &c.

ARCHIEPISC. TARENTASIEN. & Episc. Augusten. & Abbati Bonimontis,

Licet injunctæ nobis administratio- nis officium profectibus nos admoveat intendere singulorum, & tanquam de commisso nobis grege rationem Domino redditori cunctos ea facere exoptemus quæ ad vitam proficiant sempiternam, fratres tamen & coepiscopos nostros, qui in partem sunt sollicitudinis evocati, sic vellemus commissi eis officij executionem diligenter peragere, quod non lucerna sub modio sed supra candellabrum posita videretur. Verum cum de ipsis ea nostris auribus referuntur quæ in infamiam pontificalis dignitatis redundant, dolemus admodum & turbamur: quia juxta divinæ legis sententiam, *si sacerdos, qui est unctus, peccaverit, facit delinquere populum.* Olim siquidem cum venerabilis frater noster Lausannen. Episcopus felicitis recordationis C. Papæ prædecessori nostro à Capitulo suo delatus fuisset in multis, idem prædecessor noster venerabili fratri nostro Maurianen. Episcopo & dilectis filiis Bellavallis & de Caritate Abbatibus apostolica auctoritate præcepit ut ad Ecclesiam Lausannen. personaliter accedentes, quæ in eadem tam in capite quam in membris digna correctione cognoscerent, studerent diligenti sollicitudine emendare. Qui cum die statuta Lausannam accessissent, & fecissent in præfati Episcopi & Capituli præsentia commissionis literas recitari, sicut in eorum literis perspeximus contineri, ipsum Episcopum & Capitulum ad compositionem amicabilem faciendam inducere studuerunt. Tunc Capitulum duo instrumenta exhibuit; quorum

Epist. 169.

Epist. 170.
Committere
eis causa Episcopi & Capituli Lausannen-
sis.
Vide infra epist.
334.